

Brevet till hebréerna

I Kapitlet

*Kristus sann Gud. Gud har talat genom
Sonen och genom honom är världen skapad.
Sonen är högre än änglarna.*

I forna tider talade Gud många gånger och på många sätt till fäderna genom profeterna. 4 Mos. 12:6f.

2. I dessa sista dagar har han talat till oss genom Sonen, som han har satt till arvinge över allt. Genom honom har han också skapat världen.

Ps. 2:8. 8:7. Ords. 8:29-30. Dan. 7:14. Matt. 21:38. Joh. 1:3. Gal. 4:4.

3. Han är hans härlighets återsken och hans väsens avbild och bär allt med sitt kraftiga ord. Han har genom sig själv renat oss från våra synder och har satt sig på Majestätets högra sida i höjden,

Ps. 33:6, 110:1. Joh. 5:17. Kol. 1:15f.
Hebr. 8:1, 9:12. Upp. 4:11.

4. och har blivit så mycket större än änglarna, som det namn han har ärvt är högre än deras. Ef. 1:21. Fil. 2:9-10.

5. Ty till vilken av änglarna har han någonsin sagt: Du är min Son, i dag har jag fött dig? Och åter: Jag skall vara hans Fader, och han skall vara min Son? 2 Sam. 7:14. Ps. 2:7, 89:27.

Apg. 13:33. Hebr. 5:5.

6. Och åter, då han för den förstfödde in i världen, säger han: Alla Guds änglar skall tillbe honom.

Ps. 97:7. Rom. 8:29. Kol. 1:18.

7. Om änglarna säger han: Han gör sina änglar till andar och sina tjänare till eldslågor.

Ps. 104:4.

8. Men till Sonen säger han: Gud, din tron varar från evighet till evighet, ditt rikes spira är rättvisans spira. Ps. 45:7.

9. Du har älskat rättfärdighet och hatat orättfärdighet. Därför har Gud, din Gud, smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder. Apg. 10:38.

10. Och: Du Herre, har i begynnelsen grundlagt jorden och himlarna är dina händers verk.

Ps. 102:26.

11. De skall förgås, men du förblir, och de skall alla föräldras som en klädedräkt,

Jes. 51:6. 2 Petr. 3:7-10.

12. och som en mantel* skall du rulla ihop dem och de skall förvandlas, men du är densamme och dina år har ingen ände.

*KXII: *klädnad skall du förvandla.

Ps. 102:27-28.

13. Men till vilken av änglarna har han någonsin sagt: Sätt dig på min högra sida, till dess jag har lagt dina fiender som en fotapall för dina fötter?

Ps. 110:1.

14. Är de inte allesammans tjänstear, utsända till tjänst för deras skull som skall ärva frälsningen?

Ps. 34:8. Ps. 91:11.

2 Kapitel

Kristi lära högre än Mose lag. Kristus mer än änglarna. Hans människoblivande och lidande.

Därför skall vi desto mer ta vara på det vi har hört, så att vi inte driver* bort ifrån det.

*KXII: till äventyrs inte fördärvas.

2. Ty om det ordet som talades genom änglarna stod fast, och all överträdelse och olydnad fick sin rättvisa lön,

2 Mos. 20:5, 5 Mos. 27:26.

Apg. 7:38f. Gal. 3:19.

3. hur skall då vi kunna fly undan, om vi inte bryr oss om en sådan frälsning? Vilken först blev predikad av Herren och sedan bekräftad för oss av dem som hade hört honom,

Matt. 4:17. Mark. 1:14-15. Hebr. 12:25.

2 Petr. 1:18. 1 Joh. 1:1.

4. och som Gud också gett sitt vittnesbörd genom tecken och under och många slags kraftgärningar, och genom att dela ut den Helige Ande enligt hans vilja.

Mark. 16:20. Apg. 2:22, 5:12,

14:3, 19:11, 1 Kor. 12:4f.

5. Ty det var inte under änglar som han lade den kommande världen som vi talar om.

Hebr. 1:2f. 2 Petr. 3:13.

6. Men någon har någonstans vittnat och sagt: Vad är en människa, att du tänker på henne? Eller människosonen, att du tar dig an honom?

Ps. 8:5, 144:3.

7. En liten tid lät du honom vara ringare* än änglarna, men med ära och härlighet har du krönt honom och har satt honom över dina händers verk,

*KXII: övergiven av. Ps. 8:6-7.

8. Allt har du lagt under hans fötter. När han lade allt under honom, undantog han inget som inte är lagt

under honom. Men ännu ser vi inte att allt är lagt under honom.

Matt. 28:18. 1 Kor. 15:25f. Ef. 1:22.

9. Men Jesus som en liten tid blev gjord ringare* än änglarna, ser vi för sitt dödslidandes skull vara krönt med ära och härlighet, för att han genom Guds nåd skulle smaka döden för alla.

*KXII: har varit övergiven av.

Luk. 24:26. Apg. 2:33. Fil. 2:8-5.

10. Ty det passade honom för vilkens skull allt är, och genom vilken allt är, att då han förde många barn till härlighet, genom lidanden fullkomna deras frälsnings hövding.

Apg. 3:15, 5:31. Rom. 11:36. Hebr. 5:9, 12:2.

11. Ty både den som helgar och de som blir helgade är alla från en, därför skäms han inte för att kalla dem bröder,

Matt. 28:10. Joh. 20:17.

Apg. 17:26. Hebr. 10:10.

12. och säger: Jag vill förkunna ditt namn för mina bröder och mitt i församlingen vill jag prisa dig.

Ps. 22:23f.

13. Och åter: Jag vill sätta min förtröstan till honom. Och åter: Se, jag och barnen som Gud har gett mig.

2 Sam. 22:3. Ps. 18:3. Jes. 8:18.

14. Eftersom nu barnen är delaktiga av kött och blod, blev också han på liknande sätt delaktig därav, för att han genom sin död skulle tillintetgöra honom som hade döden i sitt våld, det vill säga djävulen

Jes. 25:8. Hos. 13:14. Joh. 1:14.

1 Kor. 15:54-55. Fil. 2:7. 2 Tim. 1:10.

15. och göra alla dem fria som av fruktan för döden hade varit underkastade slaveri hela sitt liv.

Luk. 1:74. Rom. 8:15.

16. Ty änglar tar han sig inte an, utan Abrahams säd tar han sig an.

17. Därför måste han i allt bli lik bröderna, för att han skulle vara barmhärtig och en trogen överstepräst in-

för Gud för att försona folkets synd-
der.

Hebr. 4:15, 5:2.

18. Ty därigenom att han blev plå-
gad och frestad, kan han hjälpa dem
som frestas.

3 Kapitlet

*Kristus större än Mose. Varning för
förhärdelse med exempel från judarnas
ökenvandring.*

Därför, ni heliga bröder, som är
delaktiga av den himmelska kal-
lelsen, ge akt på den apostel och
överstepräst, Kristus Jesus, som vi
bekänner.

Rom. 15:8. Fil. 3:14.

Hebr. 4:14, 6:20, 8:1, 9:11.

2. Han var trogen mot den som hade
insatt honom till det, liksom också
Mose i hela hans hus.

4 Mos. 12:7.

3. Ty han har aktats värdig så mycket
större härlighet än Mose, liksom den
som bygger huset har större ära än
själva huset.

Sak. 6:12. Matt. 16:18.

4. Varje hus byggs ju av någon, men
Gud är den som har byggt allt.

2 Kor. 5:17. Ef. 2:10.

5. Och Mose var trogen i hela hans
hus såsom tjänare, till ett vittnesbörd
om vad som senare skulle förkunnas,

5 Mos. 18:15f.

6. men Kristus så som Son över hans
hus. Och hans hus är vi om vi ända
till slutet håller fast vid den frimodig-
het och berömmelse som hoppet ger.

Matt. 24:13. Joh. 14:23.

1 Kor. 3:16. 1 Tim. 3:15.

7. Därför, så som den Helige Ande
säger: Idag, om ni får höra hans röst,

Ps. 95:8. Hebr. 4:7.

8. så förhärda inte era hjärtan, så som
skedde vid förbittringen på frestelsens
dag i öknen.

2 Mos. 17:2. 4 Mos. 20:13.

9. Era fäder frestade mig där och prö-
vade mig, de som sett mina verk i fyr-
tio år.

10. Därför blev jag vred på det släk-
tet och sade: Alltid far de vilse i sina
hjärtan. De kände inte mina vägar.

11. Så svor jag i min vrede: De skall
inte komma in i min vila.

4 Mos. 14:23. 5 Mos. 1:34-35.

Ps. 95:11. Hebr. 4:3f.

12. Se till bröder, att inte någon av er
har ett ont otroshjärta, så att han
avfaller från den levande Guden,

13. utan förmåna varandra alla dagar
så länge det heter i dag, för att ingen
av er skall bli förhärdad genom synd-
ens bedrägeri.

Jes. 55:6. Joh. 12:35. 2 Kor. 6:2.

14. För vi är delaktiga i Kristus, om
vi ända till slutet håller fast vid vår
första tillförsikt.

15. När det nu sägs: Om ni får höra
hans röst i dag, så förhärda inte era
hjärtan så som vid förbittringen.

16. Ty somliga som hade hört, för-
bittrade honom, men inte alla som
genom Mose hade gått ut ur Egypt-
ten.

17. Men vilka var han vred på i fyr-
tio år? Var det inte de som hade synd-
dat, de vilkas kroppar föll i öknen?

4 Mos. 14:22f, 26:65. Ps. 106:26.

1 Kor. 10:5. Jud. 5.

18. Och vilka gällde den ed som han
svor, att de inte skulle komma in i
hans vila, om inte dem som hade va-
rit olydiga?

4 Mos. 14:30. 5 Mos. 1:35-36.

19. Vi ser då att de inte kunde komma
in för otros skull.

4 Kapitlet

Guds sabbatsvila. Guds ord är levande och kraftigt. Vår himmelske överstepräst.

Låt oss därför frukta, så vi inte försummar det löftet som står kvar att få komma in i hans vila, och att inte någon av er skall visa sig ha blivit efter.

2. Ty evangeliet har blivit förkunnat för oss liksom för dem. Men det hjälpte dem inte att de hörde ordet, eftersom de som hörde det inte satte tro till det.

3. För vi som har kommit till tro går in i vilan, som han sade: Så som jag svor i min vrede: De skall inte komma in i min vila, och detta trots att hans verk var fullbordat från världens begynnelse.

Ps. 95:11. Hebr. 3:11f.

4. Ty om den sjunde dagen har han någonstans sagt: Och Gud vilade på sjunde dagen från alla sina verk.

1 Mos. 2:2. 2 Mos. 20:11, 31:17.

5. Och här åter: De skall inte komma in i min vila.

6. Eftersom det alltså står kvar att några skall få komma i den, och de som det först blev förkunnat för, inte kom dit in för sin otros skull,

7. så bestämmer han efter så lång tid åter en viss dag och säger genom David: I dag, såsom det är sagt: Idag om ni hör hans röst, så förhärda inte era hjärtan.

Ps. 95:8. Hebr. 3:7f.

8. För om Josua hade fört dem in i vilan, så skulle han sedan inte ha talat om en annan dag.

9. Därför återstår en sabbatsvila för Guds folk.

10. Ty den som har kommit in i hans vila, han har också fått vila från sina verk, så som Gud från sina.

11. Låt oss alltså vara ivriga efter att få komma in i den vilan, för att ingen skall falla i samma exempel på otro.
12. Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom till dess det åtskiljer själ och ande, mærg och led och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

Pred. 12:11. Jes. 49:2. Jer. 23:29. Joh. 12:48. Apg. 2:37. 1 Kor. 14:24. 2 Kor. 10:4-5. Ef. 6:17.
13. Ingenting skapat är osynligt för honom, utan allt är blottat och uppenbart för hans ögon, inför vilken vi skall stå till svars*.

*KXII: om honom talar vi.

Ps. 7:10. 33:13-15. 34:16. 90:8. 139:11-12.

Jer. 16:17, 23:24.

14. Eftersom vi nu har en stor överstepräst som har farit genom himlarna, Jesus Guds Son, så låt oss hålla fast vid bekännelsen.

Hebr. 3:1, 7:26, 9:11f, 10:23.

15. Ty vi har inte en sådan överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allt liksom vi, dock utan synd.

Jes. 53:9. Luk. 22:28. 2 Kor. 5:21.

Hebr. 2:17. 1 Petr. 2:22. 1 Joh. 3:5.

16. Låt oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.

Ef. 2:18, 3:12. Hebr. 10:19.

5 Kapitlet

Kristus är en överstepräst efter Melkisedeks sätt.

Ty varje överstepräst som utväljs bland människor, och tillsätts för människor i de ting som rör Gud, för att han skall bära fram gåvor och offer för synder,

Hebr. 2:17, 8:3.

2. så som en som kan ha medlidande med de okunniga och de vilseförda, eftersom han själv också är behäftad med svaghet. Hebr. 2:18, 4:15, 7:28.

3. Därför måste han offra för synder, såväl för folket som för sig själv.

³ Mos. 4:3, 9:7, 16:3. Hebr. 7:27.

4. Ingen tar sig själv denna ära, utan den som blir kallad av Gud, liksom Aron.

² Mos. 28:1. 1 Krön. 23:13. 2 Krön. 26:16.

5. Så har inte heller Kristus förhärligat sig själv för att bli överstepräst, utan han som sade till honom: Du är min Son, i dag har jag fött dig,

Ps. 2:7. Joh. 8:54. Apg. 13:33. Hebr. 1:5.

6. som han också på ett annat ställe säger: Du är en präst till evig tid efter Melkisedeks sätt. Ps. 110:4. Hebr. 7:17.

7. Och under sitt körts dagar frambar han med starkt rop och tårar böner och åkallan till den som kunde frälsa honom från döden, och han blev bönhörd, för sin gudsfuktans skull.

Matt. 26:38, 27:46f. Mark. 14:33f, 15:34f.

Luk. 22:42, 23:46. Joh. 12:27, 17:1.

8. Fastän han var Son, lärde han sig lydnad genom sitt lidande. Fil. 2:6.

9. Och när han fullkomnats blev han, för alla dem som lyder honom, upphovet till evig frälsning, Hebr. 2:10.

10. kallad av Gud som överstepräst efter Melkisedeks sätt.

11. Om detta hade vi väl mycket att säga, men sådant är svårt att i ord göra tydligt, eftersom ni har blivit tröga* till att höra. *KXII: oförståndiga.

12. Ty ni som för länge sedan borde vara lärare har åter behov av att man lär er de första grunderna av Guds ord. Ni behöver mjölk och inte fast föda. 1 Kor. 3:1f. 1 Petr. 2:2.

13. För den som lever av mjölk, han

är oerfaren i rättfärdighetens ord, ty han är ett barn.

¹ Kor. 3:2, 14:20. Ef. 4:14.

14. Men den fasta maten hör till dem som är fullvuxna*, de som genom vanan har övat sina sinnen till att skilja mellan gott och ont.

*KXII: fullkomliga.

6 Kapitel

Varning för att avfalla. Förmaning att förbli fast i hoppet liksom Abraham.

Låt oss därför lämna* de första grunderna av Kristi lära och sträva vidare mot det som hör till fullkomligheten, låt oss inte åter lägga grunden med omvändelse** från döda gärningar och med tro på Gud,

*KXII: Därför vill vi låta bestå.

**Bättring. Alt. övers: sinnesändring, ånger.

2. med läran om dop och handpåläggning, om de dödas uppståndelse och en evig dom.

3. Och detta vill vi göra, om Gud tillåter det. Jak. 4:15.

4. Ty dem som en gång har blivit upplysta, och som har smakat den himmelska gåvan och har blivit delaktiga av den Helige Ande Hebr. 10:26.

5. och som har smakat det goda Guds ord och den tillkommande världens krafter,

6. men sedan har avfallit. För dem är det omöjligt att igen bli förnyade till omvändelse*, då de själva på nytt korsfäster Guds Son och öppet hånar honom. *KXII: bättring.

Alt. övers: sinnesändring, ånger.

Matt. 12:31f. 2 Petr. 2:20.

7. Ty den jord som dricker det regn som ofta faller på den och som ger

god gröda åt dem som den brukas för, får välsignelse från Gud.

8. Men den som bär törne och tistel är oduglig och nära förbannelse och slutet för den blir att brännas.

9. Men vad er beträffar, ni älskade, är vi övertygade om att det står bättre till med er och er frälsning, även om vi talar på detta sätt.

10. Ty Gud är inte orättvis så att han glömmet ert verk och ert arbete i kärlek, som ni har bevisat hans namn då ni tjänade de heliga och ännu tjänar dem.

Matt. 10:42, 25:40. Mark. 9:41. Joh. 13:20.

Rom. 3:4. 1 Thess. 1:3. 2 Thess. 1:6-7.

11. Men vi önskar att var och en av er visar samma iver att bevara full visshet i hoppet ända till slutet,

12. så att ni inte blir tröga, utan blir efterföljare till dem som genom tro och tålmod får det utlovade arvet.

13. När Gud gav löftet åt Abraham, svor han vid sig själv, eftersom han inte hade någon större att svära vid.

1 Mos. 22:16. Ps. 105:9. Luk. 1:73.

14. Han sade: Sannerligen, jag skall rikligt välsigna dig och rikligt föröka dig.

1 Mos. 12:3, 22:17.

15. Och så när han i tålmod väntade, fick han det som var utlovat.

16. Ty människor svär ju vid den som är större än de, och eden tjänar till en bekräftelse och gör slut på all tvist.

2 Mos. 22:11.

17. Därför, då Gud ville visa löftets arvingar hur oföränderligt hans beslut är, bekräftade han det med en ed.

18. så att vi genom två orubbliga ting, i vilka Gud omöjligt kunde ljuga, skulle få en kraftig tröst, vi som har sökt vår tillflykt i det hopp som ligger framför oss.

4 Mos. 23:19. 1 Sam. 15:29. Mal. 3:6.

19. I det hoppet har vi ett säkert och fast själens ankare, som når innanför förlåten*,

*Det som skiljer det heliga från det allra heligaste.

20. dit Jesus så som vår förelöpare har gått in för oss. Han har blivit en överstepräst till evig tid efter Melkisedeks sätt.

Hebr. 3:1, 4:14, 7:17, 8:1, 9:11.

7 Kapitlet

Melkisedek, en förebild till Kristus. Kristi prästadömes företrädare framför Arons.

Ty denne Melkisedek var konung i Salem och präst åt Gud den Högste. Det var han som mötte Abraham när denne kom tillbaka efter att ha slagit kungarna och välsignade honom.

1 Mos. 14:18.

2. Åt honom gav Abraham också tionde av allt, vars namn först betyder rättfärdighetens konung, men sedan också Salems konung, vilket betyder fridens konung.

3. Utan far, utan mor, utan släkt, och som varken har en begynnelse på sina dagar eller en ände på sitt liv, men har gjorts lik Guds Son, och förblir präst i evighet.

4. Och se nu hur stor denne är som också patriarken Abraham gav tionde av bytet.

1 Mos. 14:20.

5. De av Levi söner, som får prästadömet har ju befallning att enligt lagen ta tionde av folket, det vill säga av sina bröder, fastän dessa har kommit från Abrahams länd*.

*höft: härstammar från Abraham.

4 Mos. 18:21f. 5 Mos. 18:1. 2 Krön. 31:5.

6. Men denne som inte har sin släkt från dem tog tionde av Abraham och

välsignade honom som hade löftena.

Rom. 4:13. Gal. 3:16.

7. Nu nekar ingen till att det som är mindre får välsignelse av det som är större.

8. Här är det dödliga människor som tar tionde, men där är det en om vilken det vittnas att han lever.

9. Genom Abraham har så att säga också Levi, som tar emot tionde, fått ge tionde.

10. För han var ännu i sin fars länd*, då Melkisedek mötte honom.

*höft: Levi var ännu inte född, men skulle komma i Abrahams släkt.

11. Om nu fullkomlighet kunde vinnas genom det levitiska prästadömet – för under detta hade folket fått sin lag – varför behövdes det då att en annan präst skulle uppstå efter Melkisedeks sätt, och inte nämnas efter Arons sätt?

Gal. 2:21.

12. Ty där prästadömet förändras, där måste också lagen förändras.

13. Den som detta sägs om är ju av en annan stam, från vilken aldrig någon har skött altaret.

14. Ty det är ju uppenbart att vår Herre kommit från Juda stam, till vilken stam Mose inte talat om något prästadöme.

Jes. 11:1. Matt. 1:2.

15. Och detta blir ännu klarare då en annan präst lik Melkisedek uppstår, 16. som inte har blivit det enligt en lag som är efter köttet, utan enligt kraften av oförgängligt liv.

17. För han vittnar: Du är en präst till evig tid efter Melkisedeks sätt.

Ps. 110:4. Hebr. 5:6.

18. Ty därmed upphävs det tidigare budet, på grund av dess svaghet och onyttighet.

Gal. 4:9.

19. Ty lagen kunde ju inte göra någonting fullkomligt. Men ett bättre

hopp infördes, och genom det kan vi närma oss Gud.

Joh. 1:17. Apg. 13:39. Rom. 3:21f, 8:3.

Gal. 2:16. Ef. 2:18, 3:12. Hebr. 4:16.

20. Och så mycket mer som det inte har skett utan ed, ty de andra har ju blivit präster utan ed,

21. Men denne med ed, genom den som sade till honom: Herren har svurit och skall inte ångra sig: Du är en präst till evig tid efter Melkisedeks sätt.

22. Så har också Jesus gått i borgen för ett bättre förbund.

Hebr. 8:6.

23. Och de andra prästerna har blivit flera, därför att döden hindrade dem att bli kvar,

24. men han har ett oförgängligt prästadöme, eftersom han förblir i evighet.

Rom. 8:34. 1 Tim. 2:5.

Hebr. 9:24. 1 Joh. 2:2.

25. Därför kan han också fullkomligt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, och han lever alltid för att be för dem.

26. Ty en sådan överstepräst behövde vi, en som är helig, oskyldig, obesmittad, skild från syndare och högre än himlarna,

Hebr. 4:14-15.

27. en som inte dagligen behöver fram-bära offer, såsom de andra översteprästerna, först för sina egna synder och sedan för folkets. Ty det gjorde han en gång för alla, då han offrade sig själv.

³ Mos. 9:7, 16:6f. Hebr. 5:3, 9:12f, 10:12.

28. För lagen insätter människor till överstepräster som har svagheter, men edens ord som kom efter lagen, insätter Sonen som är fullkomnad för evigt.

Hebr. 2:10, 5:1f.

8 Kapitlet

Det nya förbundet är bättre än det gamla.

Men huvudsumman av det vi talar är detta: Vi har en sådan överstepräst som sitter på högra sidan av Majestätets tron i himlarna,

Ps. 110:1. Ef. 1:20. Kol. 3:1.

Hebr. 1:3f, 3:1, 4:14, 6:20, 9:11. 12:2.

2. och tjänar i helgedomen och i det sanna tabernaklet, som Herren har rest och inte någon människa.

Hebr. 9:8f, 10:21.

3. För varje överstepräst blir tillsatt för att bära fram gåvor och offer, därför var det nödvändigt att också denne hade något att bära fram.

Ef. 5:2. Hebr. 5:1.

4. Om han nu vore på jorden så vore han inte präst, då andra präster finns där som efter lagen bär fram gåvorna, 5. och tjänar i den helgedom, som är en avbild och en skugga av den himmelska, så som det blev uppenbarat för Mose, då han skulle fullborda tabernaklet: Se till, sade han, att du gör allt efter den förebild som blev visad för dig på berget.

2 Mos. 25:40. Apg. 7:44. Kol. 2:17. Hebr. 10:1.

6. Men nu har denne fått ett så mycket bättre ämbete, eftersom han är medlare för ett bättre förbund, vilket blivit grundat på bättre löften.

2 Kor. 3:6. Hebr. 7:22.

7. Ty om det förra förbundet hade varit utan brist, så skulle plats inte behövt sökas för ett annat.

8. Men nu klandrar han dem och säger: Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och Juda hus,

9. inte ett sådant förbund som det jag gjorde med deras fäder på den dag, då jag tog dem vid handen för att föra

ut dem ur Egyptens land. Eftersom de inte blev kvar i mitt förbund, brydde jag mig inte om dem, säger Herren.

10. Ty detta är det förbund, som jag skall sluta med Israels hus efter dessa dagar, säger Herren: Jag skall lägga mina lagar i deras sinnen, och i deras hjärtan skall jag skriva dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.

Jer. 31:33. Sak. 8:8. Hebr. 10:16.

11. Och då skall ingen behöva lära sin nästa eller sin broder och säga: Lär känna Herren. Ty alla skall känna mig, från den minste bland dem till den störste. Jes. 54:13. Joh. 6:45. 1 Joh. 2:27.

12. Ty jag skall vara nådig mot deras orättfärdiga gärningar, och deras synder och deras laglöshet skall jag inte mer komma ihåg.

Rom. 11:27.

13. När han säger, ett nytt förbund, ger han till känna, att det förra är föråldrat. Men det som föråldras och blir gammalt är nära att försvinna.

9 Kapitlet

Det gamla förbundets gudstjänst. Kristus, det nya förbundets överstepräst.

Nu hade väl också det första förbundet* sina stadgar för gudstjänst och sin jordiska helgedom.

*TR: tabernaklet. 2 Mos. 25:8, 36:8.

2. Ty det främre tabernaklet var så inrett: Där fanns ljusstaken och bordet och skådebröden. Detta kallades det heliga.

2 Mos. 25:30, 26:1, 40:1, 3 Mos. 24:5f.

3. Men bakom den andra förlåten var ett tabernakel som kallades det allra heligaste.

2 Mos. 26:33.

4. Det hade ett gyllene rökelsealtare

och förbundets ark som på alla sidor var överdragen med guld. I den fanns det gyllene kärlet med mannat, Arons stav, som hade grönskat, och förbundets tavlor.

2 Mos. 16:33, 25:10f, 34:29. 4 Mos. 17:10.
1 Kon. 8:9. 2 Krön. 5:10.

5. Ovanpå stod härlighetens keruber, som överskuggade nådastolen, men det är inte tillfälle att nu tala om varje sak i detalj.

2 Mos. 25:18.

6. Då nu detta var ordnat, gick prästerna alltid in i det främre tabernaklet och förättade gudstjänsterna.

4 Mos. 18:3.

7. Men i det andra gick bara översteprästen in en gång om året och då inte utan blod, som han bär fram för sina egna och för folkets omedvetna synder.

2 Mos. 30:10. 3 Mos. 16:2f. Hebr. 5:3

8. Därmed ger den Helige Ande tillkänna, att vägen till det allra heligaste ännu inte blivit uppenbarad, så länge det första tabernaklet äger bestånd.

Hebr. 10:19-20.

9. För detta är en liknelse som syftar på den nuvarande tiden, under vilken gåvor och offer frambäras, som enligt samvetet inte kunde fullkomna den som tjänar,

Apg. 13:39. Gal. 3:21. Hebr. 5:1, 10:1.

10. utan endast tillsammans med mat och dryck och olika slags reningsbad och köttsliga stadgar*, är pålagda intill tiden för en bättre ordning.

*KXII: utvärtets helighet.

3 Mos. 11:2. 4 Mos. 19:7.

11. Men Kristus kom som överstepräst för det tillkommande goda, genom det större och fullkomligare tabernaklet, som inte är gjort med händer, det vill säga som inte tillhör den här skapelsen.

Hebr. 3:1, 4:14, 6:20, 8:1.

12. Gick han, inte heller med bockars

och kalvars blod, utan med sitt eget blod, en gång för alla in i det allra heligaste och vann en evig förlösning.

Apg. 20:28. Hebr. 10:10. 1 Petr. 1:19. Upp. 1:5. 13. Om blod av tjurar och bockar och aska av en ko, stänkt på de orenade, helgar till köttslig renhet,

3 Mos. 16:14. 4 Mos. 19:2f. Hebr. 10:4.

14. hur mycket mer skall inte Kristi blod, då han nu genom evig Ande har framburit sig själv såsom ett felfritt offer åt Gud, rena era samveten från döda gärningar till att tjäna den levande Guden.

Luk. 1:74-75. Rom. 6:13. Gal. 1:4, 2:20. Ef. 5:2. Tit. 2:14. 1 Petr. 1:19, 4:2. 1 Joh. 1:7. Upp. 1:5.

15. Därför är han också medlare för ett nytt förbund, för att de som är kallade kan få löftet om det eviga arvet, sedan hans död blev återlösningen från de överträdelser som blivit begångna under det första förbundet.

Rom. 3:25, 5:6. 1 Tim. 2:5.

Hebr. 12:24. 1 Petr. 1:18.

16. För där ett testamente finns, är det ju nödvändigt att han som skrev det är död.

17. Ty ett testamente blir giltigt först genom döden, eftersom det inte träder i kraft så länge den som upprättade det lever.

Gal. 3:15.

18. Därför blev inte heller det första förbundet instiftat utan blod.

19. Ty sedan Mose inför allt folket hade läst alla budorden enligt lagen, tog han blodet från kalvar och bockar tillsammans med vatten, scharlakansröd ull och isop och bestänkte både själva boken och allt folket.

2 Mos. 24:5-6. 3 Mos. 16:15f.

20. Och sade: Detta är förbundets blod, som Gud har förordnat åt er.

2 Mos. 24:8. Matt. 26:28.

21. Och på samma sätt stänkte han

blod på tabernaklet och på alla de kärl som hörde till gudstjänsten.

² Mos. 29:21. ³ Mos. 8:15f.

22. Enligt lagen blir nästan allt renat genom blod, och utan blodsutgjutelse sker ingen förlåtelse. ³ Mos. 17:11.

23. Därför var det nödvändigt att avbilderna av de himmelska tingen skulle bli renade med sådant, men de himmelska tingen måste själva ha ett bättre offer än dessa.

24. Ty Kristus har inte gått in i den helgedom som är gjord med händer och som är en bild av den verkliga, utan han har gått in i själva himlen, för att träda fram inför Guds ansikte för oss.

25. Det är inte heller så att han måste offra sig själv många gånger, så som översteprästen varje år går in i helgedomen med en annans blod.

² Mos. 30:10. ³ Mos. 16:2f. Hebr. 7:27.

26. I så fall hade han varit tvungen att lida döden många gånger, alltifrån världens begynnelse. Men nu vid tidernas slut har han en enda gång blivit uppenbarad för att ta bort synden genom sitt offer.

¹ Kor. 10:11. Gal. 4:4. Ef. 1:10.

¹ Petr. 1:20. ¹ Joh. 2:18.

27. Och såsom det är människorna förelagt att en gång dö och sedan dömas,

28. så skall Kristus, som en enda gång har offrats för att ta bort mångas synder, ses en andra gång utan synd, till frälsning för dem som väntar honom.

Matt. 26:28. Rom. 5:6f. ¹ Petr. 3:18.

10 Kapitlet

De levitiska offren och Kristi offer. Förmaning till ståndaktighet i tron.

För lagen har en skugga av det goda som kommer, men inte själva bilden av tingen. År efter år bär man ständigt fram samma offer, men dessa kan aldrig fullkomna dem som träder fram.

Kol. 2:17. Hebr. 8:5, 9:9.

2. Annars skulle man ha upphört att offra eftersom de som offerar inte mer kunde ha några synder på sitt samvete, sedan de en gång blivit renade.

3. Men genom dessa sker en årlig påminnelse om synderna.

4. Ty det är omöjligt att tjurars och bockars blod skulle kunna ta bort synder. ³ Mos. 16:14. ⁴ Mos. 19:4. Hebr. 9:13.

5. Därför säger han då han kommer i världen: Offer och gåva ville du inte ha, men en kropp har du berett åt mig.

Ps. 40:7. 50:8. Jes. 1:11. Jer. 6:20. Amos 5:21.

6. Till brännoffer och syndoffer hade du inte behag.

Ps. 51:18.

7. Då sade jag: Se, jag kommer, i bokrullen är skrivet om mig att jag skall göra din vilja, o Gud. Ps. 40:8-9

8. Först sade han: Offer och gåvor, brännoffer och syndoffer ville du inte ha, och du fann inte heller behag i dem, vilka bärs fram enligt lagen.

9. Därefter sade han: Se, jag kommer för att göra din vilja, o Gud. Han tar bort det första för att insätta det andra.

10. Och genom denna vilja har vi blivit helgade genom Jesu Kristi kroppens offer en gång för alla. Hebr. 9:12.

11. Varje präst står dagligen och gör tjänst och bär ofta fram samma of-

fer, som aldrig kan ta bort synder.

12. Men sedan han har burit fram ett enda offer för synderna, som gäller för alltid, sitter han på Guds högra sida,

Ps. 110:1. Apg. 2:34. 1 Kor. 15:25.
Ef. 1:20. Kol. 3:1. Hebr. 1:3, 8:1.

13. och väntar nu till dess hans fiender blir lagda till en fotapall för hans fötter.

14. Ty med ett enda offer har han för alltid fullkomnat dem som blir helgade.

15. Detta vittnar också den Helige Ande för oss. Ty då han tidigare hade sagt:

16. Detta är det förbund som jag skall sluta med dem efter dessa dagar, säger Herren: Jag skall ge dem mina lagar i deras hjärtan, och i deras sinne vill jag skriva dem, Jer. 31:33. Hebr. 8:8f.

17. och deras synder och orättfärdigheter skall jag inte mer komma ihåg,
Rom. 11:27.

18. Där nu sådan förlåtelse finns, där är det inte längre något offer för synd.

19. Eftersom vi nu kära bröder, har frimodighet att gå in i det heligaste genom Jesu blod,

Joh. 10:9, 14:6.
Rom. 5:2. Ef. 2:13f, 3:12. Hebr. 9:8.

20. som han har öppnat åt oss, en ny och levande väg genom förlåten, det är genom sitt kött,

21. och då vi har en stor överstepräst över Guds hus,

Hebr. 4:14.

22. så låt oss gå fram med ett sannfärdigt hjärta i full trosvisshet, med våra hjärtan bestänkta och renade från ett ont samvete och med kroppen tvättad med rent vatten.

Hes. 36:25. Ef. 3:12. Jak. 1:6.

23. Och låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty han som har gett löftet är trofast.

1 Kor. 1:9. 1 Thess. 5:24. Hebr. 4:14.

24. Och låt oss ge akt på varandra så att vi uppmuntrar till kärlek och goda gärningar.

25. Låt oss inte överge våra sammankomster*, som somliga har för vana, utan förmana varandra och detta så mycket mer som ni ser dagen närmar sig.

*KXII: vår församling.

Rom. 13:11. 2 Petr. 3:9f.

26. För om vi syndar med vett och vilja sedan vi har fått kunskap om sanningen, återstår för oss inte mer något offer för synderna,

4 Mos. 15:30. Matt. 12:31. Hebr. 6:4f.
2 Petr. 2:20-21. 1 Joh. 5:16.

27. utan en förskräcklig väntan på domen, och hetta av en eld som skall förtära motståndarna.

Hes. 36:5. Sef. 1:18, 3:8.

28. Den som bryter Mose lag måste dö utan barmhärtighet, efter två eller tre vittnesmål.

4 Mos. 35:30. 5 Mos. 17:6, 19:15.
Joh. 8:17. 2 Kor. 13:1.

29. Hur mycket hårdare straff tror ni då inte att den förtjänar som förtrampar Guds Son och håller för orent förbundets blod, genom vilket han är helgad, och som smädar nådens Ande?

1 Kor. 11:29.

30. För vi känner honom som sade: Min är hämnden, jag skall vedergälla det, säger Herren. Och åter: Herren skall döma sitt folk.

5 Mos. 32:35-36.
Ps. 135:14. Rom. 12:19.

31. Det är förskräckligt att falla i den levande Gudens händer.

32. Men kom ihåg de tidigare dagarna, efter att ni hade blivit upplysta, när ni uthärdade mycket kamp och lidande,

Gal. 3:4. Fil. 1:29-30. Kol. 2:1.

33. dels blev ni genom smädelse och bedrövelse gjorda till ett skådespel, dels led ni med andra som blev behandlade så.

Fil. 1:7, 4:14.

34. Ty ni har tagit del i den bedrövelse som kom av mina bojor, och med glädje tillät ni att ni blev plundrade på era ägodelar. För ni visste att ni har en egendom i himlen som är bättre och som består.

Matt. 5:12. 6:20, 19:21. Luk. 12:33.

Apg. 5:41. 1 Thess. 2:14. 1 Tim. 6:19. Jak. 1:2.
35. Så kasta nu inte bort er frimodighet, som har med sig stor lön.

Matt. 10:32.

36. För ni behöver uthållighet, för att när ni har gjort Guds vilja, kommer ni att få löftet.

Luk. 21:19.

37. Ty ännu en kort liten tid, så kommer han som skall komma, och han skall inte dröja.

Hab. 2:3. Luk. 18:8. 1 Petr. 1:6.

38. Den rättfärdige skall leva av tro, men om han drar sig undan, så har min själ inte behag i honom.

Hab. 2:4. Rom. 1:17. Gal. 3:11.

39. Men vi hör inte till dem som drar sig undan till förtappelse, utan till dem som tror och räddar sina själar.

11 Kapitlet

Trons kraft visas genom exempel från Gamla testamentet.

Men tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om det man inte ser.

2. Genom den har de gamle fått sitt vittnesbörd.

Hebr. 11:39.

3. Genom tron förstår vi att världen har blivit fullbordad genom Guds ord, så att det synliga har blivit till av det som vi inte kan se.

1 Mos 1:1. Ps. 33:6. 2 Petr. 3:5.

4. Genom tron bar Abel fram ett bättre offer åt Gud än Kain. Genom den fick han vittnesbördet att han var

rättfärdig, då Gud gav vittnesbörd om hans gåvor, och genom den talar han ännu, trots att han är död.

1 Mos. 4:4. Matt. 23:35. Hebr. 12:24.

5. Genom tron togs Enok bort, så att han inte skulle se döden, och man fann honom inte mer därför att Gud hade tagit bort honom. Ty förrän han togs bort, hade han fått vittnesbördet att han behagade Gud.

1 Mos. 5:24.

6. Men utan tro är det omöjligt att behaga Gud. Ty den som vill komma till Gud, han måste tro att Gud är till, och att han lönar dem som söker honom.

7. Genom tron byggde Noa i gudsfuktan en ark till räddning för sitt hus, sedan han hade fått en gudomlig varning* om de ting som ännu inte var synliga, och genom den dömde han världen och blev arvinge till den rättfärdighet, som är av tron.

*KXII: Guds befallning.

1 Mos. 6:13f. Rom. 3:22. Fil. 3:9.

8. Genom tron var Abraham lydig då han blev kallad, och drog ut till det land som han skulle få till arvedel, och han drog ut trots att han inte visste vart han skulle komma.

1 Mos. 12:1f. Apg. 7:2.

9. Genom tron levde han som främling i det utlovade landet, liksom i ett främmande land, och bodde i tält med Isak och Jakob, som var medarvingar till samma löfte.

10. Ty han väntade på staden, den som har grundvalarna, vars byggmästare och skapare är Gud.

Hebr. 3:4, 12:22, 13:14. Upp. 21:2.

11. Genom tron fick också Sara själv kraft till att avla en avkomma, och fast hon var överårig födde hon, ty hon höll honom trofast som hade gett löftet.

1 Mos. 17:19, 18:10, 21:1-2.

Luk. 1:36. Rom. 4:19. Hebr. 10:23.

12. Därför föddes det också av en som var så gott som död, så många som stjärnorna på himlen och som sanden på havets strand, som är oräknelig.

1 Mos. 15:5. Rom. 4:18.

13. I tron har alla dessa dött utan att de ännu hade fått vad som var utlovat. De hade bara sett det i fjärran och trott på det och hälsat det och bekant sig vara gäster och främlingar på jorden. 1 Mos. 23:4. Ps. 39:13. 119:19.

14. För de som talar så ger tillkänna att de söker efter ett hemland.

15. Och om de hade menat det land varifrån de kommit, så hade de haft tid att vända tillbaka.

16. Men nu längtade de till ett bättre, det himmelska. Därför skäms inte Gud för att kallas deras Gud, ty han har berett åt dem en stad. Hebr. 13:14.

17. Genom tron offrade Abraham Isak när han blev satt på prov. Han som hade fått löftena offrade den enfödde sonen, 1 Mos. 22:2f.

18. och till honom hade det blivit sagt: Genom Isak skall din säd uppkallas efter dig.

1 Mos 21:12. Rom. 9:7. Gal. 3:29.

19. För han tänkte att Gud var mäktig att också uppväcka från de döda, därifrån fick han ju också honom tillbaka, bildligt talat.

20. Genom tron välsignade Isak Jakob och Esau ifråga om kommande ting. 1 Mos. 27:27f.

21. Genom tron välsignade Jakob Josefs båda söner då han låg för döden och tillbad, lutad mot ändan av sin stav. 1 Mos. 47:31, 48:5f.

22. Genom tron talade Josef då han skulle dö om Israels barns uttåg och gav befallning om sina ben.

1 Mos. 50:24.

23. Genom tron blev Mose då han var född, i tre månader dold av sina föräldrar, därför att de såg att han var ett vackert barn, och de fruktade inte kungens befallning.

2 Mos. 1:16, 2:2. Apg. 7:20.

24. Genom tron vägrade Mose att kallas Faraos dotterson, när han hade blivit stor, 2 Mos. 2:10-11.

25. och ville hellre lida bedrövelse med Guds folk än för en tid njuta av synden.

26. Och höll Kristi smälek för större rikedom än skatterna i Egypten, ty han såg efter lönen.

27. Genom tron övergav han Egypten, och fruktade inte kungens vrede. Han härdade ut därför att han likom såg den osynlige.

2 Mos. 12:31, 13:17.

28. Genom tron har han anordnat påsken och blodsbestrykningen, för att fördärvaren inte skulle röra deras förstfödda. 2 Mos. 12:3f.

29. Genom tron gick de genom Röda havet som på torra land, men när egyptierna försökte detsamma, dränktes de. 2 Mos. 14:21f.

30. Genom tron föll Jerikos murar sedan man gått runt omkring dem i sju dagar. Jos. 6:20.

31. Genom tron slapp skökan Rahab att förgås med de otrogna, eftersom hon med frid hade tagit emot spejarna. Jos. 2:1, 6:23. Jak. 2:25.

32. Och vad skall jag säga mer? Ty tiden skulle bli mig för kort om jag skulle berätta om Gideon, Barak, Simson och Jefta, om David, Samuel och profeterna.

Dom. 4:6, 6:11, 11:1, 13:24. 1 Sam. 17:45f.

33. Dessa som genom tron har besegrat kungariken, övat rättfärdighet,

fått löften, täppt till lejons mun,

Dom. 14:6. 1 Sam. 17:34. 2 Sam. 8:1,
10:19, 12:29. 1 Kon. 9:4. Dan. 6:22.

34. utsläckt kraftig eld, undkommit svärdegg, från svaghet har blivit starka, har blivit väldiga i krig, och drivit främmande härar på flykten.

Dom. 7:21, 15:15. 2 Kon. 6:16, 20:7.
2 Krön. 20:17. Ps. 89:20. Dan. 3:25.

35. Kvinnor har fått igen sina döda genom uppståndelse. Andra torterades och ville inte ta emot någon befrielse, för att de skulle få en bättre uppståndelse. 1 Kon. 17:23. 2 Kon. 4:36.

36. Andra har fått utstå hån och gisselslag, och dessutom bojor och fängelse. Jer. 20:2. Apg. 22:25. 2 Kor. 11:25.

37. De blev stenade, söndersågade, frestade*, dödade med svärd. De har gått omkring i fårskinn och getskinn, lidit brist, blivit förföljda och miss-handlade.

*KXII: genomstungna. 1 Kon. 21:13. 2 Kon. 1:8. 2 Krön. 24:21. Matt. 3:4.

38. Dessa som världen inte var värdig att ha. De irrade omkring i öknar och på berg, i grottor och jordhålor.

39. Alla dessa har genom tron fått vittnesbörd, men fick inte det som var utlovat,

Hebr. 11:2.

40. därför att Gud hade utsett något bättre åt oss, för att de inte skulle bli fullkomnade utan oss.

12 Kapitlet

Förmaning att följa de gamla trosvittnenas exempel av tro och ståndaktighet och att sträva efter frid och helgelse.

Då vi nu har en så stor sky av vittnen omkring oss, låt oss lägga av allt som tynger och synden som så lätt omsnärjer oss*, och med uthål-

lighet löpa framåt i den kamp som ligger framför oss,

*KXII tillägger: och gör oss tröga.

Rom. 6:4, 12:12. 1 Kor. 9:24.

2 Kor. 7:1. Ef. 4:22. Fil. 3:13-14.

Kol. 3:8. Hebr. 10:36. 1 Petr. 2:1, 4:2.

2. och se på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låg framför honom, utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen, och som nu sitter på högra sidan om Guds tron.

Luk. 24:26f. Apg. 3:15. 5:31.

Fil. 2:8. Hebr. 1:3, 2:10. 8:1. 1 Petr. 1:3.

3. Tänk på honom som har fått stå ut med sådan motsägelse från syndarna, så att ni inte tröttnar i era själar och ger upp.

4. Ännu har ni inte stått emot ända till blods i kampen mot synden.

1 Kor. 10:13.

5. Och ni har redan glömt den förmaning, som talar till er liksom till barn: Min son, förakta inte Herrens aga och ge inte upp då du tillrättavisas av honom.

Job 5:17. Ords. 3:11-12. Upp. 3:19.

6. Ty den Herren älskar den agar han, och han bestraffar var son som han erkänner.

7. Om ni nu får utstå tuktan, så handlar Gud med er, så som med barn. För var finns den son som inte tuktas av sin far?

8. Är ni utan tuktan, som alla andra har blivit delaktiga av, så är ni oäkta och inte söner.

9. Har vi nu haft köttsliga fäder som tuktat oss, och vi hade vördnad för dem, skall vi då inte så mycket mer underordna oss andarnas Fader, så att vi får leva?

10. De förra tuktrade oss ju bara under några få dagar som de fann lämpligt, men han gör det för vårt bästa,

för att vi skall få del av hans helighet.
11. All tuktan tycks inte för tillfället vara till glädje, utan till sorg, men för dem som fostrats genom detta, ger den sedan rättfärdighet och frid som frukt.

12. Därför, lyft upp era kraftlösa händer och trötta knän.

13. Gör stigarna raka för era fötter, så att det som haltar inte vrides ur led, utan istället blir botat.

14. Sträva efter frid med alla och efter helgelse, utan vilken ingen får se Herren. Matt. 5:8. Rom. 12:18. 2 Tim. 2:22.

15. Och se till att ingen går miste om Guds nåd, att ingen bitter rot skjuter upp och vållar skada, så att många därigenom blir besmittade,

5 Mos. 29:18. 2 Kor. 6:1. Hebr. 3:12.

16. att ingen är otuktig eller ohelig såsom Esau, som för en måltid sålde bort sin förstfödslorätt.

1 Mos. 25:33. Ef. 5:3. Kol. 3:5. 1 Thess. 4:3.

17. Ni vet ju att då han sedan ville ärva välsignelsen, blev han avvissad, för han fann inte något tillfälle att ångra sig, trots att han med tårar sökte därefter.

1 Mos. 27:34.

18. Ty ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på, ett som brinner med eld, inte till töcken, mörker och storm,

2 Mos. 19:12. 5 Mos. 5:22.

19. inte till basunljud och till en röst, som talade så att de som hörde den undanbad sig att något mer ord skulle tilläggas.

2 Mos. 20:19. 5 Mos. 5:5f, 18:16.

20. Ty de förmådde inte uthärda det som där blev befallt: Att även om ett djur rör vid berget, skall det stenas eller skjutas med en pil.

2 Mos. 19:13.

21. Och så förskräcklig var den synen, att Mose sade: Jag är förskräckt och bävar.

22. Utan ni har kommit till Sions berg

och till levande Guds stad, det himmelska Jerusalem, och till den oräkneliga änglaskaran,

Gal. 4:26. Upp. 3:12, 21:2f.

23. och till en högtidsskara och församling av förstfödda, som är uppskrivna i himlen och till Gud som dömer alla och till de rättfärdigas andar som har fullkomnats, Luk. 10:20.
24. och till det nya förbundets medlare, Jesus, och till stänkelseblodet som talar bättre än Abels blod.

2 Mos. 24:8. 1 Tim. 2:5.

Hebr. 8:6, 9:15, 10:22, 11:4. 1 Petr. 1:2.

25. Se till att ni inte avvisar honom som talar. Ty om inte de kunde fly undan, när de undanbad sig honom som talade på jorden, så kan vi det ännu mindre, om vi vänder oss bort från honom som talar från himlen.

Hebr. 2:3.

26. Hans röst kom då jorden att bäva, men nu har han lovat och sagt: Ännu en gång skakar jag inte bara jorden, utan också himlen.

Hagg. 2:7.

27. Då han säger: Ännu en gång ger han tillkänna förvandlingen av de skapade ting som kan bäva, för att de ting som inte kan bäva skall bestå.

Ps. 102:27. Matt. 24:35. 2 Petr. 3:10.

28. Därför, eftersom vi får ett rike som inte kan bäva, har vi nåd genom vilken vi tjänar Gud med vördnad* och fruktan, honom till behag.

*KXII: tuktighet.

Fil. 4:18. 1 Petr. 2:5.

29. Ty vår Gud är en förtärande eld.

5 Mos. 4:24, 9:3.

13 Kapitlet

Förmaningar till att leva ett Kristet liv och att vara lydiga mot lärarna. Hälsningar.

Förbli fasta i broderlig kärlek.

Rom. 12:10. 1 Petr. 1:22, 3:8, 4:8.

2. Glöm inte att visa gästfrihet. Genom den har några tagit emot änglar som gäster utan att veta det.

1 Mos. 18:1. Rom. 12:13. 1 Petr. 4:9.

3. Tänk på fångarna som om ni vore deras medfångar, och på dem som misshandlas, så som ni själva också har en kropp.

Rom. 12:15. 1 Petr. 3:8.

4. Äktenskap skall hållas i ära bland alla och den äkta sängen obesmittad, för otuktiga och horkarlar skall Gud döma.

5. Ert levnadssätt skall vara fritt från girighet. Var nöjda med det ni har. Ty han har själv sagt: Jag skall inte överge dig eller lämna dig.

2 Mos. 23:8. 5 Mos. 16:19, 31:6.

Jos. 1:5. Matt. 6:25f. 1 Tim. 6:6f.

6. Så vi kan frimodigt säga: Herren är min hjälpare, och jag skall inte frukta. Vad kan en människa göra mig?

Ps. 56:5f, 118:6.

7. Tänk på era lärare som har talat Guds ord till er. Se, hur de slutade sina liv och följ efter deras tro.

8. Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet.

9. Låt er inte drivas omkring av många olika och främmande läror. Ty det är gott att hjärtat blir styrkt genom nåd, och inte mat. Dessa har inte gagnat dem som befattat sig därmed.

Jer. 29:8. Matt. 24:4. Joh. 6:27.

Rom. 16:17. Ef. 4:14, 5:6. Kol. 2:8f.

2 Thess. 2:2. 1 Joh. 4:1.

10. Vi har ett altare som de som tjänar i tabernaklet inte har rätt* att äta av.

*KXII: makt.

11. För kropparna av de djur, vilkas blod för syndens skull bärs in i helgedomen genom översteprästen, bränns upp utanför lägret.

2 Mos. 29:14. 3 Mos. 4:12f,

6:30, 16:27. 4 Mos. 19:3.

12. Därför led också Jesus utanför porten*, för att han genom sitt eget blod skulle helga folket.

*utanför Jerusalems port. Joh. 19:17.

13. Så låt oss nu gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek.

14. Ty vi har här ingen varaktig stad utan vi söker efter den tillkommande.

Fil. 3:20. Hebr. 11:10f.

15. Så låt oss därför genom honom bära ett lovets offer till Gud, som är en frukt från läppar som bekänner hans namn.

3 Mos. 7:12. Ps. 50:23. 51:19.

Hos. 14:3. Ef. 5:20. 1 Petr. 2:5.

16. Men glöm inte att göra gott och att dela med er, ty sådana offer har Gud behag till.

Rom. 12:13. 2 Kor. 9:12. Fil. 4:18.

17. Lyd era ledare och rätta er efter dem, ty de vakar över era själar, som de skall avlägga räkenskap för. Låt dem få göra det med glädje och inte med suckan, för det skulle inte vara nyttigt för er.

Hes. 3:18, 33:2f. Fil. 2:29.

1 Thess. 5:12. 1 Tim. 5:17.

18. Be för oss, för vi är övertygade om att vi har ett gott samvete, och vill på allt sätt leva ett rätt liv.

ApG. 23:1. 2 Kor. 1:12.

19. Men ännu mer ber jag er att göra detta, för att jag desto snarare skall få komma tillbaka till er.

20. Men fridens Gud som från de döda har återfört den store herden för fåren, vår Herre Jesus, genom ett evigt förbunds blod,

Jes. 40:11. Hes. 34:23. Sak. 9:11. Joh. 10:11.

ApG. 2:24. 1 Petr. 2:25, 5:4.

21. han bereder er till allt gott verk

till att göra hans vilja. Han verkar i er vad som är välbehagligt inför honom, genom Jesus Kristus. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter! Amen.

2 Kor. 3:5. Fil. 2:13.

22. Jag förmanar er bröder, att tåla förmaningens ord, ty jag har ju skrivit till er helt kort.

23. Ni skall veta, att broder Timoteus

har blivit frigiven. Om han snart kommer, skall jag tillsammans med honom se er.

24. Hälsa alla era ledare och alla de heliga. De från Italien hälsar er.

25. Nåd vare med er alla. Amen.

Till hebréer skrivet från Italien, genom Timoteus.